

ESPURNES BARROQUES

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

ACADÈMIA 1750 I INÉS MORENO UNCILLA

Lluhidas Academies

Diumenge 23 de maig de 2021, 11.30h.

Ca l'Arenys - Cerveseria La Guineu
VALLS DE TORROELLA
(SANT MATEU DE BAGES)

Concert organitzat en col·laboració amb la Xarxa de

JM Catalunya

PROGRAMA

Emanuele Rincón, barone d'Astorga (1680-1757)
Overtura di *Dafni* - Tenuto a Barcellona l'anno 1709
Presto
Adagio
Allegro

Manuel Narro (1729-1776)
Concert per a clave i orquestra (1767)
Allegro presto
Andante giusto
Allegro

Vicente Basset (fl. 1748-1762)
Obertura a più stromenti
Allegro assai
Andante Stacatto
Tempo di Minué

Charles Avison (1709-1770)
Concerto V (1758)
Maestoso
Allegro assai
Allegro spiritoso

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)
Concerto a cembalo concertato
Allegro non assai
Adagio tardissimo
Allegro

Duració aproximada: 1h 30'

NOTES AL PROGRAMA

“Altra diversió de musica, que te aplauso, y porta en son sequit á molts que tenen per gastar de totes classes, es la de las Academias, ques forman, y tenen en casas particulars, [...] que per sa multitud, seria llarch lo notár, però diré de ellas, que ab molt gust de la joventut son frequentadas, per la multitud de arias, que se ohuen, com també per la de quartetos; y quintetos; per las primorosas sinfonias, obras dels primers mestres de la Europa.”

Les paraules de Rafael d'Amat i de Cortada, més conegut com a Baró de Maldà, s'adiuen perfectament per presentar aquest programa que, expressat d'una altra manera, podríem dir que és una revisitació del passat per crear un nou present. En efecte, a finals de la Barcelona del segle XVIII, a les cases senyorials es varen produir una sèrie de concerts que el Baró de Maldà defineix com a *Lluhidas academias* de música. Juntament amb tot de descripcions sobre els gustos de l'època (entre els quals hi havia una veritable passió per la xocolata), Rafael d'Amat ens consigna com s'hi podien escoltar des de les darreres simfonies dels compositors locals fins a Haydn, passant pel gran èxit que va tenir Pergolesi i el seu *Stabat Mater*.

Aquest esperit és el que volem revivre avui però, és clar, des dels nostres temps, fent una aproximació al moment i a la música. I no pot ser sinó una aproximació, perquè mai no sabrem amb exactitud el que realment feien i escoltaven en aquelles “casas particulars”. Per això, avui, substituïm la fascinació que la classe benestant tenia per la xocolata per la fascinació actual pel món de les cerveses artesanes. I ens aproximarem a la música que creiem que devia sonar en aquells fastos, des de criteris historicistes.

Emanuele d'Astorga, descendent d'una família espanyola, va compondre i dirigir l'òpera *Dafne* l'any 1709 a Barcelona en el moment àlgid de la cort de l'Arxiduc Carles a la ciutat comtal: la simfonia que precedeix l'acció és d'una bella factura i segueix l'esquema ita­lianitzant tripartit en un esquema ràpid-lent-ràpid. El 1767, deu anys després de la mort del Baró d'Astorga, el compositor valencià Manuel Narro escrivia aquest concert per a clave i orquestra, que és el concert per tecla més antic que es coneix a la Península ibèrica. Per això, és més que probable que sonés en una d'aquelles acadèmies on —com fem avui— es combinava música i gastronomia.

Vicente Basset, també valencià, va escriure diverses simfonies que ens han arribat gràcies a una còpia que va fer-ne el secretari de l'ambaixador de Suècia a Madrid entre els anys 1752 i 1755. La seva obra precedirà la simfonia que Charles Avison va elaborar a partir d'una sonata de Domenico Scarlatti. Avison, nascut a Anglaterra (on exercí com a violinista i organista), es formà en canvi a Itàlia sota el mestratge de Francesco Geminiani, que marcaria profundament el seu estil compositiu, dotant-lo d'una elegància i una expressivitat majúscules, combinades sovint amb un teixit polifònic considerablement ric. En paraules del Baró de Maldà, aquestes dues obres es correspondrien a aquelles “primorosas sinfonias, obras dels primers mestres de la Europa” que perfectament haurien pogut sonar a Barcelona.

Acabarem el programa amb Giovanni Battista Pergolesi, el jove compositor de l'escola napolitana traspasat prematurament als 26 anys. El seu *Stabat Mater* va ser una obra que va tenir molta repercussió a finals de segle a la Ciutat Comtal i, per tant, ¿per què no s'hauria també pogut escoltar el seu concert per a dos claves en alguna d'aquelles vetllades musicals? Amb la seva música clourem aquesta recreació d'una “llu­hida academia” perquè en puguem gaudir en ple segle XXI.

BIOGRAFIES

Acadèmia 1750

Farran Sylvan James, Elisabeth Bataller, Ricart Renart i Cecília Clares, violí

Elisabet Gex, viola

Guillermo Turina, violoncel

Oriol Casadevall, violone

Eva del Campo, clavicèmbal

Farran Sylvan James, violí i direcció

Inés Moreno Uncilla, clavicèmbal

ACADÈMIA 1750

L'Acadèmia 1750 ha desenvolupat projectes al costat de destacades personalitats del món de la interpretació de la música antiga com Ottavio Dantone, Alfredo Bernardini, Aarón Zapico, Paul Goodwin, Enrico Onofri, Massimo Spadano i ha treballat amb destacats/des solistes vocals com Isabel Rey, Núria Rial, Emanuela Galli, Lola Casariego, Monica Piccinini, Maria Josè Lo Monaco, Marta Infante, María Hinojosa o Xavier Sabata, entre altres.

L'especial èmfasi donat per l'Acadèmia 1750 a les obres hispàniques de finals del segle XVIII i principis del XIX, la versatilitat en la recerca de la bellesa musical des de diferents òptiques interpretatives i l'afany per dotar de veracitat historicista totes les seves interpretacions, marquen el seu treball tant en presentacions en gran format com en grups de cambra.

BIOGRAFIES

FARRAN SYLVAN JAMES, DIRECCIÓ

Va començar a estudiar violí als tres anys a la seva ciutat natal, Vancouver (Canadà) i va completar els seus estudis a la State University de Nova York i a la Juilliard School de Nova York amb Joel Smirnoff (primer violí del Juilliard String Quartet) i Joyce Robbins (deixeble del famós pedagog Ivan Galamian). Als 16 anys d'edat comença la seva carrera professional en diversos grups internacionals com la Metamorphosen Chamber Ensemble (Harvard), Les Violons du Roy (Quebec) i la Mont-real Chamber Orchestra.

Més endavant, va traslladar la seva residència a Europa, on fa quinze anys va començar a treballar amb grups i orquestres de música antiga com a concertino de A l'Ayre Español i el Bach Consort Wien, o com a primer violí de La Tempesta, el Quartet Albada i Vespres d'Arnadí. Farran James toca assíduament en els més prestigiosos teatres i auditoris europeus com el Musikverein de Viena, el Theatre des Champs Elysées de París, el Concertgebouw d'Amsterdam o la Filharmònica de Berlín (on va actuar en el debut de l'orquestra A l'Ayre Español el 2012). A més, ha estat convidada per destacades agrupacions i directors com Jordi Savall, Ottavio Dantone, Monica Huggett, Pablo Valetti (Cafe Zimmerman), Skip Sempe (Capriccio Stravagante), Alfredo Bernardini o Gabriel Garrido. Així mateix, ha estat convidada a dirigir l'Orquestra de Cambra de Granollers, l'Orquestra de Cambra de Menorca, l'Orquestra barroca del Festival Parry Sound i l'Orquestra Barroca de Sevilla.

INÉS MORENO UNCILLA, CLAVICÈMBAL

Va néixer a Madrid l'any 1995 i va començar la seva formació, directament amb el clavicèmbal, als set anys. Als 17 anys es traslladà a Suïssa per realitzar els estudis superiors d'aquest instrument a la prestigiosa Schola Cantorum Basiliensis amb A. Marcon, en els quals obtingué les màximes qualificacions. Posteriorment, cursà el Màster en Interpretació a la mateixa institució.

El 2018 va guanyar el primer premi de la primera edició del Concurs de Música Antiga de Joventuts Musicals Espanya, i va ser finalista de la XXI Johann Sebastian Bach Competition de Leipzig. Al 2012 va rebre també el primer premi de la Competició ORDA d'Amsterdam en la categoria de música de cambra.

És membre dels grups I Discordanti i Vivalma Ensemble, amb qui ha tocat per tot Europa a llocs com la Fundación Juan March, el Festival d'Ambronay a França o el Festtage Alte Musik de Basilea, entre d'altres.

Ha participat en diverses masterclasses amb O. Baumont, J. Ogg, F. Tagliavini, J-M. Aymes i B. Cuiller, i, el 2017 va formar part de l'Acadèmia Europea Barroca d'Ambronay dirigida per P. Agnew i de la Génération Baroque dirigida per M. Gester.

Col·laboradors i patrocinadors

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de Manresa

Ajuntament de Torà

Ajuntament de Sant Martí Sesgueioles

Ajuntament d'Estaràs

Ajuntament d'Ivorra

Ajuntament de Cardona

Ajuntament de Súria

Ajuntament de Sant Llorenç de Morunys

Ajuntament de Sant Mateu de Bages

Ajuntament de Riner

Ajuntament d'Esparreguera

Ajuntament de Solsona

Ajuntament de Cervera

Ajuntament de Pinós

Amb l'ajut de:

Jordi Vilar Materials Bioconstructius · El Monegal · Espar Sala · Gestoria Mas · AGEC Ganiveteria Pallarès · Alapont SA · Tallers Ballús · Òptica Jané · Fruits Taribó · Joviat Knauf · Tegecom · Porc de Palou · Comalats · Caves Maria Rigol Ordi · Underground La Diferenta · Celler del Miracle · Celler Grau i Grau · Celler Can Serra dels Eixibis Celler Collbaix – El Molí · Un Pam de Terra · Cerveses La Guineu · Cerveses La Pirata Fundació Casa Dalmases · Pastisseria Camps · Pastisseria Sant Antoni · La Garbiana Fleca de la Font · Cafès Gener – November Tea · Oli Migjorn · Formatgeria El Miracle Xocolates Oro Vivo · Xocolates Aynousé · La Llorença · Parc de les Olors de Claret Biolord · La Cuina del Ganxet · Restaurant Casal de Castelltallat · Hotel Bremon Oficina de Turisme del Miracle · La Farga del Solsonès · Piano Bages Associació d'Amics de Vergós Guerrejat · Vidres Solsona · Conservatori de Manresa